

Ο Μεγάλος ξεριζωμός

Η ιστορία που θα σας διηγηθώ δεν απέχει και πολύ από αυτές που ήδη έχετε ακούσει για τη Μικρασιατική καταστροφή και για τον μεγάλο ξεριζωμό του 1922.

Η Δέσποινα Ορنيθοπούλου ζούσε στην Τρίπολη της Μικράς Ασίας μαζί με τον άντρα της τον Μανώλη και τα τρία της παιδιά, τον Παναγιώτη, τον Κυριάκο και τον Γιώργο, μια ήρεμη ζωή, αφού για τόσα χρόνια Έλληνες και Τούρκοι συνυπήρχαν ειρηνικά.

Όλα όμως άλλαξαν όταν μία μέρα συγκέντρωσαν όλους τους κατοίκους στην πλατεία του χωριού, γιατί δήθεν ήθελαν να τους ανακοινώσουν κάτι σημαντικό. Τίποτα δεν προμήνυε τι θα ακολουθούσε. Ο κόσμος εξαναγκάστηκε να αφήσει πίσω όλη τους τη ζωή, χάνοντας έτσι τα σπίτια τους και όλη τους την περιουσία με προορισμό την πατρίδα, την Ελλάδα, όπως έλεγαν και εκείνοι. Η διαδρομή δύσκολη, χρονοβόρα και επίπονη, μιας και σ' αυτό το ταξίδι έχασε τον έναν της το γιό, τον Παναγιωτάκη, και έθαψε τα άλλα δύο με τα ίδια της τα χέρια αφού τα καημένα δεν άντεξαν την πείνα και τις κακουχίες.

Δύο χρόνια περιπλανιόντουσαν και ταλαιπωρούνταν μέχρι να τους βάλουν στα καράβια για να φτάσουν στην Ελλάδα που όμως για τους Έλληνες ήταν Τούρκοι και για τους Τούρκους ήταν Έλληνες. Όταν τελικά κατάφερε να φτάσει ήταν σε απόγνωση και δεν ήξερε τι να κάνει. Μόνη της χωρίς παιδιά, χωρίς τον άντρα της, ο οποίος είχε διαφύγει στη Ρωσία κρυφά, για να μην καταταγεί στον τουρκικό στρατό και πολεμήσει ενάντια των Ελλήνων, χωρίς υπάρχοντα, χωρίς ελπίδα και προπάντων χωρίς όνειρα, προσπάθησε να κάνει ένα νέο ξεκίνημα.

Πρώτο της μέλημα ήταν να αναζητήσει τον χαμένο της γιό μέσω του Ερυθρού Σταυρού. Μόλις άκουγε ότι ήρθε κάποιος γνωστός από την Τρίπολη έτρεχε να ρωτήσει αν είδαν πουθενά τον Παναγιωτάκη. Κάποιος της είπε ότι τον βρήκε ένας Τούρκος και τον πήρε να δουλεύει στο φούρνο του και ότι ο μικρός από τη στεναχώρια του πέθανε. Άλλος πάλι της είχε πει ότι δεν ίσχυε αυτό.

Αργότερα ήρθε και ο άντρας της στην Ελλάδα όπου όταν έμαθε ότι τα δύο παιδιά τους είχαν πεθάνει στο δρόμο και το τρίτο χάθηκε, κατέρρευσε. Το ζευγάρι προσπάθησε να συνεχίσει τη ζωή του και έκαναν δύο κοριτσάκια τη Ρεβέκκα και την Παρέσα. Όμως ο Μανώλης αρρώστησε νέος και μετά από 5 χρόνια πέθανε.

Η Δέσποινα συνέχισε μόνη της να προσπαθεί και να παλεύει ν' αναθρέψει τα δύο παιδιά της. Πέθανε σε ηλικία 89 ετών και μέχρι το τέλος είχε κάτω από το μαξιλάρι της το χαρτί του Ερυθρού Σταυρού που αναζητούσε το μικρό Παναγιωτάκη παρέα με τις θολές και μπερδεμένες αναμνήσεις της.

Η ιστορία αυτή που σας ανέφερα ας γίνει ένα παράδειγμα πως ότι και να συμβεί να μην απελπιζόμαστε. Ακόμα και αν πέσουμε να ξανασηκωθούμε. Έτσι έκαναν και τότε, προχώρησαν ακόμα και με τις ανθρώπινες απώλειες για μια νέα ζωή και για μια νέα πατρίδα. Ο Έλληνας έτσι είναι, ξαναγεννιέται από τις στάχτες του.

Ανδρεαδάκης Μιχάλης Α'1

Σχ.Έτος 2022-2023

Βιβλιαρίον 2240
 Μητρώου 4263 ΚΕΝ
 Ελέγχου 4371

Μόνον η δέση
 Κεντρική Επιτροπή
 Όνοματεπώνυμον αρχηγού
 Έμφων Γρηγορίου
 ΕΞΕΛΑΡΧΗ
 ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

παραδούσα τὸ βιβλιαρίον
 Ἀρχή

(*Υπογραφή ἢ σφραγίς).

ΒΙΒΛΙΑΡΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ
 ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
 ΔΙΑΚΟΝΙΑ
 ΚΑΤΑΓΩΓΗ
 ἐκ χωρίου *Γριδοπολι* περιφέρειας *Ποσειδων*
 Μέλη

Αἰθερ. ἀριθμ.	Όνοματεπώνυμον καὶ Ἐπάγγελμα	Τέλει.
1	Όνοματεπών. <i>Γρη. Γρηγορίου</i> Ἐπάγγελμα <i>Ἄρτις</i>	
2	Όνοματεπών. <i>Γρη. Γρηγορίου</i>	
3	Όνοματεπών. <i>Γρη. Γρηγορίου</i>	
4	Όνοματεπών.	
5	Όνοματεπών.	

Ἐπισημαίνεται ὅτι τὰ μέλη τῆς οἰκογενεῖας ἀναγράφονται ἐν τῷ βιβλιαρίῳ, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς οἰκογενεῖας, μετὰ τὸ προσημασμένον ἐπώνυμον τῆς οἰκογενεῖας.

ΣΗΜ.—Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐπαγγέλματος δὲ ἀναγραφῆ τὸ εἶδος τοῦ ποικίλου τοῦ ἐπαγγέλματος ἢτοι οὐχὶ ἑταίρος γεωργός ἀλλὰ καινοκτίμιος, λιθογῆτης, ἀμπελοποιός κλπ.

ην δήλωσιν αὐτὴν θὰ κάμουν ὅσοι ἔχουν ὑποβάλλει
ἐγκαίρως δήλωσιν ἀποζημιώσεως εἰς τὰς ὑπηρεσίας
ἀνταλλαγῆς, ὡς καὶ ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους αἱ ἐκτι-
μητικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐπέδικασαν ποσὰ λόγῳ συγκλη-
ρονομίας ἢ συνιδιοκτησίας.

Παραλήφθη τῇ 15/2

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

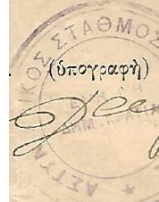
ματεπώνυμον τοῦ δηλοῦντος (ὀλογράφως) Διοσὴν Ἰμμανουὴλ Ἀρναουτάκου
ὡς καταγωγῆς: πόλις ἢ χωρὶς Τρίπολις τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχίας Τραπεζοῦντες
κατοικαί σήμεραν μονίμως ὁ δηλών, πόλις Ἰθάκη Καζιδιέ
ἴον, συνοικία ἀκριβῆς διεύθυνσις, ὁδός, ἀριθ-
τετράγωνον συνοικισμοῦ κλπ. Συναμία Συναμιτικῆς ἐπιπέρας 305

Ὁ ὑπογεγραμμένος δηλῶ ὑπευθύνως καὶ ἐν γνώσει τῶν συνεπειῶν τοῦ Νόμου περὶ ψευδοῦς δηλώσεως, ὅτι ἀπὸ τρι-
ου διαμένω μονίμως ἐν Συναμιτικῆς τοῦ Νομοῦ ἢ Ὑπηρεσίας Ἰθάκη
τι δὲν εἶμαι σήμεραν ὅπωσδήποτε ἐγκατεστημένος ἀγροτικός τίσον ἐγώ, ὅσον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενείας μου
γοῦ—ἀνήλικα τέκνα). ὁμοῦ καὶ τῶν ἄλλων καὶ τῶν ἑταίρων (1)
Ἰθάκη

Ἐν Καζιδιέ τῇ Ἐπιτροπείᾳ 1926
(ὕπογραφή) Διοσὴν Ἰμμανουὴλ Ἀρναουτάκου
διὰ τοὺς ἀγγραμμάτους δύο μάρτυρας Γεώργιος Μαχαρίδης

ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΙΝΟΜΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ἢ ΤΟΥ ΕΠΟΠΤΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΟΜΟΥ

Ὁ ὑπογεγραμμένος Ἀρναουτάκου ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ σταθμοῦ Καζιδιέ
ΠΟΠΤΗΣ ὑπάλληλος τῆς Ε. Α. Π. ἢ Ὑπουργ. Προνοίας βεβαιῶ ὅτι ὁ δηλών πρόσφυξ Ἰθάκη Ἰμμ. Ἀρναουτάκου
επιπέρας καὶ ἐντεῦθεν διαμένει μονίμως εἰς Καζιδιέ Συναμία Συναμιτικῆς ἐπιπέρας 305
Ἐν Καζιδιέ τῇ 17 εφεσβρίου 1926

ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΕΠΟΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

Βεβαιούμεν ὑπευθύνως ὅτι ὁ ὡς ἀνωτέρω δηλών πρόσφυξ καὶ αἱ μέλη τῆς οἰκογενείας του δὲν εἶναι ὅπωσδήποτε ἀπο-
στημένοι ἀγροτικῶς ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐποικιστικῇ περιφερείᾳ, συμφώνως ταῖς κάτωθι ὁδηγίαις.

Ἐν _____ τῇ _____ 1926
Ὁ Λειτουργὸς ἢ Προϊστάμενος τοῦ Ἐποικιστικοῦ Γραφείου _____
(ὕπογραφή)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΩΣ

ΕΚΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Της Κοινότητος Γρωσσίου της Επαλ. Έλαιου
Γρωσσίου

ΠΡΑΞΙΣ

Αριθ. πρωτ. Δηλώσεως 24126 Αριθ. πράξεως 160
Χρονολογία πρωτ. Δηλώσεως 6.2.25

Όνοματεπώνυμον δηλούντος Μημανίου
Μημανίου
Τόπος καταγωγής του και ἐπάγγελμα δπερ ἴσκει αὐτόθι Γρωσσίου

εἰς κτηρονομία

